

[Finansministeren.]

det ærede medlem, at der var dog visse fremskridt i forslaget, både med hensyn til kvindens stilling — når manden betegnes som familieoverhovedet, ved vi jo alle, hvad der underforstås dermed — og med hensyn til familiepolitikken. Derimod var det ærede medlem mere utilfreds med beskatningen af den gifte kvindes indkomst, og der er det rigtigt, at jeg har interesseret mig betydelig mere for hustruindkomsten i alle de tilfælde, hvor den ikke er så stor, og hvor den er et nødvendigt supplement til en i forvejen ikke særlig stor indkomst hos manden. Det er disse tilfælde, jeg gerne ville give en lettelse, og det er jo langt de fleste tilfælde af hustruindkomst. Det er rigtigt, at der foreligger specielle problemer i de tilfælde, hvor begge ægtefæller har en stor indkomst, og hvor de ikke har børn. Der finder en forøgelse af beskatningen sted, men jeg finder det ganske berettiget her, hvor der er en virkelig god skatteevne.

Jeg skal derefter vende mig mod de andre ærede medlemmer. Der er jo sagt meget her i dag; der er dels fremført en række betragtninger i tilknytning til forslagene, og dels er der fremsat en række, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har udtrykt det, almindelige bemærkninger. Jeg må måske her i en parentes have lov at anføre, at det naturligvis er rigtigt, at man ikke ved en førstebehandling af lovforslag skal gå ind på detaljer i forslagene, men i stedet for fremføre almindelige betragtninger omkring forslagene, men vi kan vel også efterhånden, synes jeg, være ved at komme lidt for langt ud i den retning. I hvert fald er det umuligt for mig her i dag at kommentere alle de almindelige betragtninger, der er fremført fra forskellige sider.

Mine to partifæller, de ærede medlemmer hr. Hans Knudsen og hr. Kai Jensen, gav tilslutning til forslagene. Det ærede medlem hr. Hans Knudsen nævnte den udvej vedrørende beskatning af indkomststigninger eventuelt at give en øjeblikkelig reduktion ved sådanne indkomststigninger. Det er jo et spørgsmål, vi må undersøge. Jeg forstår det ærede medlem på den måde, at det er en udvej, der gribes til i mangel af den i og for sig mere konsekvente udvej at se på skattefradragets retten; men alle de forslag,

der blev stillet for at afbøde de vanskeligheder, vi her står overfor, synes jeg bør nærmere undersøges.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Kai Jensen, at han var taknemlig for den ændring i forslagene, der var sket med hensyn til aftrapningen af det beløb, som kommunerne skal have i tilskud som erstatning for tabet af selskabsbeskatningen. Det ærede medlem mente, at aftrapningsperioden måske var for kort. Det er også noget, der kan drøftes; det må også afhænge noget af, hvilke resultater vi når til med hensyn til kapitalvindingskatten.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og det ærede medlem hr. Poul Møller kom begge med lidt i retning af skoser i anledning af, at jeg havde fremsat forslagene nogenlunde uforandret, til trods for at skattefradragets reglen var opgivet; jeg tror, det var det ærede medlem hr. Poul Møller, der sagde, at jeg kunne have udnyttet tiden lidt bedre, og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var også inde på, at jeg havde spildt nogen tid med ikke at indarbejde den nye skala. Nu synes jeg, at de to ærede medlemmer, naturligvis særlig det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, skulle gå lidt stille med dørene, når talen er om at spilde tiden i den sag, vi drøfter i dag. Vi havde jo en borgerlig regering i tre år, og såvidt jeg erindrer, gik der over 2½ år, før regeringen fandt sammen om et skattereformforslag; det kom først frem i marts 1953, og da dette skattereformforslag endelig blev fremsat, var der deri kun tale om indkomstbeskatningen; alle de forslag, som vedrørte byrdefordelingen, var slet ikke lagt frem. Og når man taler om skalaer, der måske skal omarbejdes, må jeg måske minde om, at det, samme dag som man fremsatte dette skattereformforslag, var åbenbart, at den skala, der stod i forslaget, ikke kunne anvendes; det var endog direkte anført i bemærkningerne.

Derfor synes jeg, det er lidt urimeligt at rette den bebrejdelse mod mig, at jeg har spildt tiden på dette område. Jeg tiltrådte som finansminister i efteråret 1953, og i løbet af 8 måneder var jeg i stand til — naturligvis ikke ved min indsats, men ved en stor indsats fra embedsmændene i skattedepartementet — at fremsætte et skattereformforslag, der tog hele området op. Med hen-